

TELEFON 45-85

VOJNI INVALID

GLASILO UDRUŽENJA VOJNIH INVALIDOV KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

OBLASTNEGA ODBORA V LJUBLJANI

List izhaja vsakega prvega v mesecu. Posamezna številka 1 din. / Naročnina mesečno 1 din. / Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Št. Peterska vojašnica

Braniti hočemo svobodo domovine

Marsikdo, ki bo prečital ta naslov, se bo presenečen vprašal: »Kaj, tudi invalidi, ki so žrtvovali svoje ude, svoje zdravje in prelivali kri že v prejšnji svetovni vojni, hočejo stopiti na branik naše domovine in se boriti za našo svobodo, če bi bila ogrožena?«

Na vsa taka vprašanja imamo en sam odgovor — svoj odločni »Da!«

Svoboda naroda, svoboda države nam mora biti nad vse draga in za obrambo te svobode nam ne more biti nobena žrtev prevelika, ne pretežka. Mi vojni invalidi, ki smo okusili vse gorje, katerega prinaša vojna s seboj, ki smo na raznih bojiščih često gledali smrti v oči, ki smo s svojimi telesi zastavili pot sovražniku, da ni prodril v našo ožjo domovino, znamo predobro ceniti prostost, ki jo človek lahko uživa edino v lastni, svobodni domovini, da bi mogli pomišljati, če bi bilo treba tudi dejansko pomagati, da se le ohrani naš dom nedotaknjen, prost in svoboden dom našim otrokom in tudi njihovim potomcem. Dom, ki smo ga sami pomagali graditi, smo pripravljani tudi braniti, če bi mu pretela nevarnost.

Stoletja je trajala borba za Jugoslavijo — stotisoči borcev za svobodo so vzdali svoje kosti in žrtvovali svojo lastno kri za trdne temelje svobodni državi Srbov, Hrvatov in Slovencev. Toda ne zato, da bi današnja generacija s prekrižanimi rokami zrla v nesigurno bodočnost, in tudi ne zato, da bi brezskrbno uživala sadove stoletnih borb in ne bi čuvala tega, kar so stotisoči zgradili iz lastnih kosti in iz lastne krvi.

Ali naj torej danes mirno zremo v vihrajoči požar, ki divja po Evropi in v naši bližini in ki je uničil že mnoge države? Ali naj slepo verujemo onim, ki hvalijo vse, kar je tuje in skušajo ponižati našo domovino? Ne! Pripravljeni moramo biti na vse, pripravljani predvsem braniti svojo svobodo! Če pri sosedu gori, pripravi vodo, da boš gasil lastni krov, če ga daleč naokoli leteče iskere zažgejo. V takem trenutku ne smeš pozabiti, da imaš samo en dom, samo en krov, in če ti ta pogori, si siromak, ki mora tavati po svetu, odvisen od tujih ljudi in tujega usmiljenja. Toda zavedati se moraš, da tujec nima usmiljenja zate in za tvoje otroke — on ne bo gledal tvojih solz, ne poslušal tvojih prošelj — zato pazi na lastno streho — na lastni dom, da se je ne loti ogenj, ki divja v tvojem sosedstvu. Ne hodi brezskrbno spat če je v bližini tvoje hiše požar! Postavi straže, ki naj budno pazijo na vsako najmanjšo iskrico, ki bi priletela iz sosedstva, da požar ne zajame tudi tvoje hiše.

Isto je z našo domovino! Vojna divja v našem sosedstvu. Države izginjajo iz zemljevida.

Nam ne preti nevarnost. Toda, kdor hoče imeti mir, naj se pripravlja na vojno. To geslo se v zadnjih časih zelo mnogokrat naglašala in je tudi resnično. Če ljubimo svojo domovino, svojo svobodno državo, svojo narodno svobodo, moramo biti vsak trenutek pripravljani braniti jo pred napadi, pa naj pridejo od katere koli strani. Budno moramo stati na straži, da ne

Molitev

Čudovita in nepojmljiva je Tvoja volja, Gospod. Tvoja dejanja so skrivnost vsem in samo Ti veš zakaj in čemu. Vsa dognanja so le Tvoja volja in brez Tvoje volje se ne zgodi ničesar. Tudi kriki milijonov in veletoki krvi so Tvoja volja, — zakaj, veš samo Ti. Ko poslušamo pretresljive krike milijonov in gledamo v deroč veletok človeške krvi, Te vdano prosimo:

Poišči, Gospod neba in zemlje, zlato knjigo Jugoslovanov, kamor si stoletja beležil njihove zasluge. V tej zlati knjigi je zapisano, da so se milijoni borili in umirali na tej zemlji za križ sveti in svobodo zlato ter priborili Tebi največjo čast, a sebi svobodo. Potoki krvi so potekli na tej zemlji, toda samo za križ častni in svobodo zlato, niti ena sama kapljica ni bila prelita v ropu in osvajanju tujega. Prosimo Te, Gospod, pogled v to zlato knjigo zaslug, kateri ni enake, pogled in čuj naše prošnje: Odvrni od nas vse hudo zaradi zaslug, katere si stoletja pisal v to zlato knjigo. Očuvaj nas vseh grozot, ako je taka Tvoja volja. Tvoja volja pa naj se zgodi, ako si nas tudi tokrat določil za borce v obrambi naše zlate svobode. Ti že veš, ali je v ne-

varnosti. In če je taka Tvoja volja, tedaj Te prosimo iz globine svojih src: Vlij v vsa srca eno samo veliko bratško ljubav povsod, kjer prebivajo jugoslovanski bratje. Napolni naša srca s tistim junaštvom, ki so ga imeli naši očetje, dedje in pradedje, ki so junaško umirali z vzklikom — za krst častni in svobodo zlato. Pokličí vse milijone padlih junakov te zemlje iz vseh stoletij in jih uvrsti med nas kot nevidno in strašno vojsko. Stori, Gospod, da bo vsakemu, ki bi nas hotel oropati svobode in zemlje — naša zemlja grob in pekel. In vse mehanizirane pošasti naj izgube moč v zemlji, katero so stoletja blagoslavljalí junaki in mučeniki s svojo srčno krvjo. Ne prosimo Te tega, Gospod, zaradi našega sovraštva do kogar koli. Mi nikogar ne sovražimo in nikomur ne želimo slabo. Prosimo Te le zaradi tega, ker častimo križ sveti in ljubimo svobodo zlato. Pravični, čuj te naše prošnje, ki prihajajo iz globine naših src, usliši jih, Te prosimo, da bomo vredni sinovi naših junaških prednikov, in da bomo znali ohraniti sebi vse ono, za kar so žrtvovali življenja milijoni naših prednikov.

Beseda vojnih dobrovoljcev kraljevine Jugoslavije

Meseca aprila t. l. je Sreska organizacija vojnih dobrovoljcev v Ljubljani razposlala raznim organizacijam Besedo vojnih dobrovoljcev kraljevine Jugoslavije, ker smatra, da je prišel čas, ko morajo svoje svarilne besede povedati tudi oni, ki so se pred 25 leti borili za svobodo naše domovine. To besedo priobčujemo dobesedno:

Na dan zedinjenja, 1. decembra 1939. leta, so: glavni in širši odbor Saveza ratnih dobrovoljaca, zastopniki številnih sreskih ter krajevnih organizacij iz vse naše zemlje s svojo zvezno zastavo obiskali Oplenac in se poklonili manom velikega voditelja Karadorda, kralja Petra Velikega - Osvoboditelja in blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. - Zedinitelja kakor tudi starim, s slavo ovenčanim polkovnim zastavam, pod katerimi so se borili za osvobojenje in zedinjenje Jugoslovanov in končno ustvarjenje nacionalnih idealov.

Vzpodbujeni s spominom na krvave borbe in slavne dogodke, ki so jih prešli od Kumanova do Kajmakčalana in Dobrega polja ter v svetem hramu na Oplencu okrepljeni z glasom duhov vseh žrtev, vzdanih v temelje Jugoslavije in s sveto oporoko kralja Mučenika, ki je s svojo krvjo zapečatil narodno in svoje delo, objavili so sledečo svojo besedo:

doživimo nikakega presenečenja — skratka pripravljani moramo biti, da se ob vsakem eventualnem napadu postavimo prav vsi v obrambo svoje domovine. In prav tega se zelo dobro zavedamo tudi vojni invalidi. Že smo krvaveli, že smo žrtvovali svoje ude svoje zdravje in prav zato vemo, kako dragocena je svoboda, vemo, da smo le v lastni hiši gospodarji svojega

Danes, ko se v svetu odigravajo usodni dogodki vojni dobrovoljci kot verni nositelji nacionalne misli in svobode pozivajo ves jugoslovanski narod brez ozira na jezik, vero in pokrajino, da v primeru potrebe kot en človek složno, odločno in s samopožrtvovanjem po zgledu svojih slavnih prednikov stopi na branik svoje DOMOVINE in svoje SVOBODE.

S petvekovno krvavo borbo je naš narod izvojeval svoje nacionalne pravice in svojo svobodo in danes od nikogar ničesar ne zahteva. Narod ne zahteva in nikdar ni zahteval tega, kar je tuje, marveč zahteva od vseh in vsakogar, da ne posega v tisto, kar je njegovo. Narod zahteva od vseh in vsakogar, da se spoštujejo njegove državne meje in njegova neokrnjena državnost in nacionalna suverenost: iz tega njim svetega mesta vojni dobrovoljci tudi to pot izjavljajo vsem in vsakomur, da Jugoslavija ni stvorjena za zeleno mizo: Jugoslavija ni otrok nobene milosti niti kakršnih koli pogajanj, temveč je stvorjena z mečem in krvjo in njene meje se morejo samo s krvjo in mečem lomiti in menjati.

Z ozirom na notranjo preureditev naše države jugoslovanski vojni dobrovoljci neomajno zvesti svojemu programu: en kralj, en narod in ena

imolja, da le v lastni hiši sodločamo o njeni ureditvi — preureditvi, v tuj hiši pa te pravice nimamo. In prav iz teh razlogov spoštujemo in cenimo svobodo svoje domovine, smo ponosni, da smo državljani te močne in svobodne države, a to svobodo hočemo tudi očuvati. In če bi pretila nevarnost naši državi, tedaj bomo tudi invalidi branili svobodo svoje domovine.

edinstvena država ter verni svoji jugoslovanski ideologiji, ki jih je popeljala v vojno za osvobojenje in zedinjenje, smatrajo za svojo sveto dolžnost, da v imenu svojem in v imenu neštetihih grobov jugoslovanskih herojev, padlih za isti program in iste ideale, dvignejo svoj glas proti vsem aktom in postopkom, ki posredno ali neposredno izpodkopavajo našo državno in narodno edinstvo, in ki vodijo k duhovnemu razkroju ter slabljenju naše narodne in državne sile, pa naj ti akti in postopki pridejo od katere koli strani in kogar koli. Vojni dobrovoljci to delajo v interesu vseh Jugoslovanov in v interesu bodočih jugoslovanskih pokolenj, ker so čvrsto prepričani, da je samo v edinstveni Jugoslaviji zajamčen svoboden obstanek in zagotovljena srečna bodočnost vseh treh jugoslovanskih plemen.

Danes kakor vedno so vojni dobrovoljci za popolno enakopravnost Srbov, Hrvatov in Slovencev v njihovi skupni in edinstveni domovini. Vsak bratski sporazum, ki teži za tem, da odstrani vse, kar ovira njihov skupni napredek in dosego popolne duhovne harmonije, bodo vojni dobrovoljci prvi pozdravili in pomagali ga oživotvoriti; odločno pa so proti vsakemu separiranju, pa na katero koli osnovno bi bilo to separiranje postavljeno. Sporazum med brati mora biti iskren in brez kakih skritih namer. Sporazum se ne sme smatrati za nobeno »etapo« v ustvarjanju nekakih separatnih in meglenih ciljev, ki bi bil v škodo občnih, državnih in narodnih interesov. Z eno besedo: Sporazum ne sme pripeljati do stotine novih nesporazumov.

V zvezi z izjavami o notranji preureditvi naše države, ki jih dajejo gotovi sodobni politični ljudje, moramo poudariti tisto, kar mora biti vsem in vsakomur jasno, a to je, da so gotova vprašanja, o katerih se ne more razpravljati, in ki se ne morejo rešiti z nobenim preglasovanjem, ker so enkrat za vselej rešena in s krvjo zapečateni!

Pri reševanju vseh vprašanj in vseh medsebojnih nesoglasij in sporov se spomnimo, da smo bratje ene krvi in enega jezika. Spomnimo se, da je Jugoslavija naša Domovina in da je ona edina varna hiša za nas vse. Ne pozabimo, da se je Jugoslavija veke gradila in da so njeni graditelji bili najboljši duhovi vseh naših treh plemen. Kri žrtev, vzdanih v njene temelje, je vzklopela in njihovim duhovi nas pozivajo, da ne posegamo v tisto, kar je s krvjo stvorjeno!

Vojni dobrovoljci, prepričani, da bo jugoslovanski genij končno premagal vse temne sile, kličejo iz tega svetega mesta, Piemonta vseh južnih Slovanov:

Naj živi naš mladi kralj, naš up in naša nada varne jugoslovanske bodočnosti, Peter II. Karadorđević!

Živela Jugoslavija!
Na Oplencu dne 1. decembra 1939.
Glavni odbor
Saveza ratnih dobrovoljaca
kraljevine Jugoslavije.

* V Knjigarni Učiteljske tiskarne v Ljubljani in njeni podružnici v Mariboru dobite pisarniške potrebščine za šolo, pisarne in dom, knjige za šolanje otrok, znanstvene in leposlovne vsebine za odrasle, za otroke, za odraslo mladino, prijatelje in znance, učila za vse, merila in razne merilne instrumente za šolo in praktično uporabo, svetlopišni papir »Jasnit« za kopiranje načrtov in skic. V tiskarni se izvršujejo vsa v to skroko spadajoča dela.

